ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 24.09.1983 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

99

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 1. júna 1983

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 2. novembra 1981 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Belehrade 18. marca 1983.

Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 28 odseku 2 dňom 17. apríla 1983.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Řehořek v. r.

ZMLUVA
medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Československá socialistická republika a Socialistická federatívna republika Juhoslávia, prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku, dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom, nech je spôsob vyberania akýkoľvek. Zmluva sa vzťahuje aj na príspevky vyberané v Juhoslávii s výnimkou príspevkov na sociálne zabezpečenie.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo ziskov zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd platených podnikmi a daní z prírastku hodnoty. Za dane podľa tejto Zmluvy sa považujú aj príspevky uvedené v odseku 1 tohto článku.
3. Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
   a) v Juhoslávii:

      (1) daň a príspevky z príjmu organizácií združenej práce (porez i doprinosi iz dohotka organizacija udruženog rada);

      (2) daň a príspevky z osobného príjmu z nesamostatne vykonávaných osobných služieb (porez i doprinosi iz ličnog dohotka iz radnog odnosa);

      (3) daň a príspevky z osobného príjmu z poľnohospodárskej činnosti (porez i doprinosi iz ličnog dohotka od poljoprivredne delatnosti);

      (4) daň a príspevky z osobného príjmu z nezávisle vykonávaných hospodárskych a nehospodárskych činností (porez i doprinosi iz ličnog dohotka od samostalnog obavljanja privrednih i neprivrednih delatnosti);

      (5) daň z osobného príjmu z autorských práv, patentov a technických zlepšení (porez iz ličnog dohotka od autorskih prava, patenata i tehničkih unapredjenja);

      (6) daň z príjmu z majetku a majetkových práv (porez na prihod od imovine i imovinskih prava);

      (7) daň z majetku (porez na imovinu);

      (8) daň z celkového príjmu občanov (porez iz ukupnog prihoda gradjana);

      (9) daň zo zisku zahraničných osôb z investícií u domácich organizácií združenej práce za účelom spoločného podnikania (porez na dobit stranih lica ostvarenu ulaganjem u domacu organizaciju udruženog rada za svrhe zajedničkog poslovanja);

(10) daň zo zisku zahraničných osôb z investičných prác (porez na dobit stranih lica ostvarenu izvodjenjem investicionih radova);

(11) daň z príjmu zahraničných osôb z dopravy cestujúcich a nákladov (porez na prihod stranih lica ostvaren od prevoza putnika i robe)
(ďalej nazývané „juhoslovanská daň“);

b) v Československu:

(1) odvod zo zisku a daň zo zisku;

(2) daň zo mzdy;

(3) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;

(4) poľnohospodárska daň;

(5) daň z príjmov obyvateľstva;

(6) domová daň;

(7) odvod z majetku
(ďalej nazývané „československá daň“).

4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa uskutočnia v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto Zmluvy:

a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Juhosláviu alebo Československo;

b) výraz „Juhoslávia“ označuje Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu a výraz „Československo" označuje Československú socialistickú republiku;

c) výraz „príslušníci" označuje všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu;

d) výraz „osoba" označuje:

i) v prípade Juhoslávie fyzickú osobu a každú právnickú osobu;

ii) v prípade Československa fyzickú osobu, spoločnosť a každé iné združenie osôb;

e) výraz „spoločnosť" označuje:

i) v prípade Juhoslávie organizáciu združenej práce a každú inú právnickú osobu podrobenú zdaneniu;

ii) v prípade Československa každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa posudzuje ako právnická osoba na daňové účely;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu" a „podnik druhého zmluvného štátu" označujú v prípade Juhoslávie organizáciu združenej práce a inú samosprávnu organizáciu a spoločenstvo, pracujúcich občanov, ktorí vykonávajú individuálne nezávislé činnosti, a podnik zriadený mimo územia Juhoslávie, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko

alebo sídlo v Juhoslávii a v prípade Československa podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu;

g) výraz „stála základňa" označuje trvalé miesto výkonu samostatných povolaní;

h) výraz „medzinárodná doprava" označuje každú dopravu uskutočnenú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého skutočné vedenie je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa doprava loďou alebo lietadlom nevykonáva len medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad" označuje:

i) v prípade Juhoslávie Federálny sekretariát financií alebo jeho splnomocneného zástupcu;

ii) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, má pre jej aplikáciu zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte" označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku bydlisko v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske vzťahy najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt ani v jednom z oboch štátov, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava ani v jednom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch štátov alebo ak nie je štátnym občanom ani jedného z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba ako fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň" označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň" zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, žriedlo nafty alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Stavenisko alebo montáž sú stálou prevádzkárňou len vtedy, ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.

4. Odhliadnuc od ustanovení odsekov 1, 2 a 3 tohto článku výraz „stála prevádzkáreň" nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávky tovaru podniku;

b) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;

c) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter;

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom vykonávania viacerých činností uvedených v odsekoch a) až e), pokiaľ celková činnosť vykonávaná v trvalom zariadení na podnikanie vyplývajúce zo spojenia viacerých činností má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Iná osoba ako nezávislý zástupca, o ktorom sa hovorí v odseku 6, ktorá koná za podnik a v niektorom zmluvnom štáte obvykle uzaviera zmluvy v mene podniku na základe plnomocenstva, ktorým je vybavená, sa považuje za stálu prevádzkáreň podniku v tomto štáte so zreteľom na činnosti, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, keby sa vykonávali v trvalom zariadení na podnikanie, neurobili by z tohto zariadenia stálu prevádzkáreň podľa ustanovenia spomínaného odseku.

6. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje iba skutočnosť, že podnik v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte z nehnuteľného majetku (včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok" má na účely tejto Zmluvy význam, ktorý mu patrí podľa práva zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa tiež použijú na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na poskytnutie osobných služieb v rámci nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Zisky, ktoré sa prisudzujú stálej prevádzkárni, sa určujú na základe oddeleného účtovníctva vedeného stálou prevádzkárňou. Ak také účtovníctvo nepredstavuje riadny základ na účely určenia ziskov stálej prevádzkárne, môžu sa také zisky určiť na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam. Prijatá metóda rozdelenia ziskov musí byť však taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku. Ak to bude potrebné, príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať dohodnúť o metóde rozdelenia ziskov podniku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Ustanovenia tohto článku sa použijú na zisky, ktoré v Juhoslávii docielila osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu zo svojej účasti na spoločnom podnikaní s juhoslovanským podnikom.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa oddelene hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Námorná, vnútrozemská vodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
2. Zisky z prevádzky člnov vnútrozemskej vodnej dopravy podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
3. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej vodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom táto loď alebo tento čln má domovský prístav, alebo ak loď alebo čln nemá domovský prístav, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom prevádzateľ lode alebo člna má bydlisko alebo sídlo.
4. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa použije aj na zisky z účasti na poole, na spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spojené podniky

Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v jednom i druhom prípade boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa tieto zisky, ktoré by za týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili, včleniť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa však môžu tiež zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu. Takto uložená daň však nepresiahne:

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemcom je spoločnosť (iná než osobná spoločnosť), ktorá vlastní priamo najmenej 25 % kapitálu spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých iných prípadoch.

   Ustanovenia tohto odseku sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy" použitý v tomto článku označuje príjmy z účastín alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok s účasťou na zisku, práve tak ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z účastín podľa daňového práva štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby ako nezávislé povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto Zmluvy podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou s výnimkou prípadov, keď sa také dividendy vyplácajú osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte alebo keď účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená so stálou prevádzkárňou alebo so stálou základňou umiestnenou v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplatené dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov vzniknutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte môžu sa zdaniť iba v tomto druhom štáte.

2. Výraz „úroky" použitý v tomto článku označuje príjmy z verejných dlhopisov a obligácií zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich aj neposkytujúcich právo na účasť na zisku, z pohľadávok akéhokoľvek druhu a všetky iné príjmy

postavené na roveň príjmom z pôžičiek daňovým právom štátu, v ktorom majú tieto príjmy zdroj.

3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby ako nezávislé povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto štátu alebo osoba majúca v tomto štáte bydlisko alebo sídlo.
5. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 3 tohto článku sa predpokladá, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, v ktorom má platiteľ úrokov stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, s ktorou je skutočne spojená pôžička, z ktorej sa úroky platia a ktorá znáša úroky na svoju ťarchu, či už platiteľ úrokov má, alebo nemá bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte.
6. Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platby, ktorá ju presahuje zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 1 tohto článku môžu sa tiež zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu. Takto uložená daň neprekročí však 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov, filmov alebo pások na televízne alebo rozhlasové vysielanie, patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informáciu vzťahujúcu sa na skúsenosti z priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby ako nezávislé povolanie pomocou tam umiestnenej stálej základne a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto Zmluvy podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte.

6. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 5 tohto článku sa predpokladá, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, v ktorom má platiteľ licenčných poplatkov stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, nech už platiteľ týchto licenčných poplatkov má, alebo nemá bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte.
7. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na iné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Kapitálové zisky

1. Zisky docielené osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku tvoriaceho časť prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na poskytovanie osobných služieb v rámci nezávislého povolania, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave, člnov používaných vo vnútrozemskej vodnej doprave a hnuteľného majetku patriaceho k prevádzke takých lodí, lietadiel alebo člnov podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 tohto článku zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Zisky zo scudzenia majetkových hodnôt iných ako tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolanie

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, môžu sa zdaniť v tomto štáte. S výhradou ustanovenia odseku 2 tohto článku sú tieto príjmy oslobodené od dane v druhom zmluvnom štáte.
2. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte, ak spomínaná osoba je prítomná v tomto druhom zmluvnom štáte po jedno alebo viac období, ktoré dovedna presahujú 183 dní v kalendárnom roku, nech už taká osoba má, alebo nemá stálu základňu v tomto druhom zmluvnom štáte.
3. Výraz „slobodné povolanie" zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 17, 18, 19 a 20 tejto Zmluvy zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku zdaneniu len v prvom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdrží v druhom štáte počas jedného alebo viac období, ktoré dovedna neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sa vyplácajú osobou alebo na účet osoby, ktorá nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má táto osoba v tomto druhom štáte.
3. a)Platy a mzdy vyplácané zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu fyzickej osobe podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
   b) Platy a mzdy vyplácané zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu fyzickej osobe podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca, ktorý pracoval v tomto druhom štáte, má v tomto štáte bydlisko a:
      (i) je štátnym občanom tohto štátu alebo
      (ii) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodu vykonávania práce.
4. Platy a mzdy, ktoré fyzická osoba poberá za prácu vykonávanú v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou, ktorú vykonáva zmluvný štát, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto štátu, podliehajú zdaneniu podľa ustanovení odsekov 1 a 2 tohto článku.
5. Platy a mzdy, ktoré poberajú fyzické osoby za svoju prácu v Spojenom hospodárskom zastupiteľstve Juhoslávie a v Turistickej federácii Juhoslávie, podliehajú zdaneniu len v Juhoslávii za predpokladu, že uvedené osoby:
   (i) sú štátnymi občanmi Juhoslávie a
   (ii) majú bydlisko v Československu len z dôvodu vykonávania spomínanej práce.
6. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave môžu sa zdaniť bez ohľadu na ustanovenia tohto článku v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

Článok 16

Tantiémy

1. Tantiémy a iné podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v Juhoslávii poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v Československu, môžu sa zdaniť v Československu.
2. Odmeny a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v Československu poberá ako člen správneho orgánu spoločnosti, ktorá má sídlo v Juhoslávii, môžu sa zdaniť v Juhoslávii.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci, športovci a iní umelci zo svojej osobnej činnosti ako takí, môžu sa zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 tejto Zmluvy v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z činnosti vykonávaných umelcom alebo športovcom, o ktorých hovorí odsek 1 tohto článku, nepripadajú umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 tejto Zmluvy v zmluvnom štáte, v ktorom sa činnosti umelca alebo športovca vykonávajú.
3. Príjmy z činností uvedených v odseku 1 tohto článku, ktoré sa vykonávajú v rámci programu kultúrnej alebo športovej výmeny dohodnutého oboma zmluvnými štátmi, sú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku oslobodené od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 18
Penzie

1. Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu skoršieho zamestnania osobe majúcej bydlisko v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom má príjemca penzie bydlisko.
2. a) Penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu zo štátneho rozpočtu alebo z osobitného fondu fyzickej osobe podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Také penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca je štátnym občanom tohto štátu a má v tomto štáte bydlisko.
3. Penzie poberané fyzickou osobou, ktorá vykonávala práce v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou niektorého zmluvného štátu, nižšieho správneho útvaru alebo miestneho úradu tohto štátu, podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom má táto osoba bydlisko.

Článok 19
Študujúci

1. Platy, ktoré na úhradu nákladov výživy, vzdelania alebo praxe dostáva študujúci, učeň alebo praktikant, ktorý bezprostredne pred svojím pobytom v jednom zmluvnom štáte má alebo mal bydlisko v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prvom štáte len za účelom svojho vzdelania alebo praxe, sa v tomto štáte nezdania, pokiaľ sa mu také platy poukazujú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Príjmy, ktoré poberá študujúci, učeň alebo praktikant z činnosti vykonávaných v niektorom zmluvnom štáte, v ktorom sa zdržiava iba za účelom svojho vzdelania alebo praxe, sa nezdania v tomto štáte, pokiaľ nepresiahnu sumu potrebnú na jeho výživu, vzdelanie alebo prax.

Článok 20
Profesori

1. Fyzická osoba, ktorá navštívi jeden zmluvný štát za účelom vyučovania alebo výskumu na univerzite, vo vysokoškolskom internáte alebo inom uznávanom vzdelávacom ústave v tomto zmluvnom štáte a ktorá má alebo mala bezprostredne pred takou návštevou bydlisko v druhom zmluvnom štáte, bude oslobodená od zdanenia v prvom zmluvnom štáte z odmeny za také vyučovanie alebo výskum po obdobie nepresahujúce dva roky od dátumu tejto prvej návštevy uskutočnenej za týmto účelom.

2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije na príjmy za výskum, ak sa taký výskum robí nie vo verejnom záujme, ale v prvom rade pre súkromný prospech určitej osoby alebo určitých osôb.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, nech už je ich zdroj kdekoľvek, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije na príjmy iné než príjmy z nehnuteľného majetku, ak príjemca takých príjmov majúci bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne tam umiestnenej alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby ako nezávislé povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo s takou stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok, ktorý vlastní osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na poskytovanie osobných služieb v rámci nezávislého povolania, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave, člny vnútrozemskej vodnej dopravy a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzku takých lodí, lietadiel a člnov podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23

Spôsob vylúčenia dvojakého zdanenia

1. V Juhoslávii sa dvojaké zdanenie vylúči takto:
   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Juhoslávii poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Československu, vyjme Juhoslávia s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) a s výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku také príjmy alebo taký majetok zo zdanenia.
   b) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Juhoslávii poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10 a 12 tejto Zmluvy zdaniť v Československu, povolí Juhoslávia znížiť daň z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Československu. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť dane vypočítanej pred tým, než bolo zníženie povolené, ktorá pomerne pripadá na príjmy poberané z Československa.
2. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči takto:
   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Juhoslávii, vyjme Československo s

výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) a s výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku také príjmy alebo taký majetok zo zdanenia.

b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 12 a 17 odseku 1 a 2 tejto Zmluvy tiež zdaniť v Juhoslávii. Československo však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Juhoslávii. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť československej dane vypočítanej pred tým, než zníženie dane bolo povolené, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 12 a 17 odseku 1 a 2 tejto Zmluvy zdaniť v Juhoslávii.

3. Ak príjmy alebo majetok, ktoré poberá alebo vlastní osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, sú vyňaté podľa ustanovení tejto Zmluvy zo zdanenia v tomto zmluvnom štáte, môže tento štát pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku takej osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo majetok neboli takto vyňaté zo zdanenia.

Článok 24

Zákaz diskriminácie

1. Osoby majúce bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte nebudú podrobené v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné a ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností podrobené osoby majúce bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné zrážky, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

3. Úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú s výhradou prípadov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 9, článku 11 odseku 6 alebo článku 12 odseku 7 tejto Zmluvy, na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako by boli platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte. Dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú podobne na účely určenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako by boli záväzkom voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude môcť dospieť k uspokojivému riešeniu, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť dohodou vyriešiť ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu sa dať do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku. Ak sa ústna výmena názorov bude zdať účelná na dosiahnutie dohody, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vo veci daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie podľa nich bude v súlade s touto Zmluvou. Všetky takto vymenené informácie sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom povereným vyrubovaním alebo vyberaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nebude v nijakom prípade vykladať tak, že ukladá príslušnému úradu jedného zo zmluvných štátov povinnosť:
   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili priemyselné, obchodné alebo úradné tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Belehrade.
2. Zmluva nadobudne platnosť uplynutím tridsiatich dní po dátume výmeny ratifikačných listín a bude sa aplikovať na dane ukladané za všetky daňové roky začínajúce 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť, alebo neskoršie.

Článok 29

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju jeden zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou najneskoršie 30. júna v každom kalendárnom roku nasledujúcom po období piatich rokov odo dňa, ktorého Zmluva nadobudla platnosť. V takom prípade Zmluva stratí účinnosť na dane ukladané za všetky daňové

roky začínajúce 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskoršie.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v Prahe 2. novembra 1981 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za
Československú socialistickú
republiku:

Leopold Lér v. r.

Za
Socialistickú federatívnu
republiku Juhosláviu:

Petar Kostić v. r.

PROTOKOL Československá socialistická republika a Socialistická federatívna republika Juhoslávia

sa v okamihu uzavretia tejto Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku dohodli na ďalej uvedených ustanoveniach Protokolu, ktorý je neoddeliteľnou časťou tejto Zmluvy.

K článku 11

Zmluvné štáty sa dohodli na ustanoveniach článku 11 tejto Zmluvy, majúc na zreteli, že v okamihu uzavretia tejto Zmluvy žiadny z nich nezdaňuje úroky zrážkovou daňou.

Zmluvné štáty znovu uvážia ustanovenia článku 11, ak jeden alebo oba sa rozhodnú zdaňovať úroky zrážkovou daňou.

V súlade s tým znovu uvážia príslušné ustanovenia článku 23 Zmluvy.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali tento Protokol.

Dané v Prahe 2. novembra 1981 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za
Československú socialistickú
republiku:

Leopold Lér v. r.

Za
Socialistickú federatívnu
republiku Juhosláviu:

Petar Kostić v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.